

1. Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ

Μέσο: ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 1

‘Ο Θεός τῆς αὐτοδυναμίας

τοῦ *Μανώλη Κοττάκη*

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ἀναθεώρησης τοῦ Συντάγματος πού ἔδωσε χθές στήν δημοσιότητα ὁ ΣΥΡΙΖΑ ἐπιβεβαιώνει δυστυχῶς μέ τόν χειρότερο δυνατό τρόπο τίς ἐκτιμήσεις πού διατύπωσε ἡ ἐφημερίδα μας μέ τό πρωτοσέλιδό της 31ης Ὀκτωβρίου: Ἡ Ἀριστερά διακηρύσσει τήν οὐδετεροθησκεία τοῦ κράτους καί θέτει στό στόχαστρό της τά θρησκευτικά σύμβολα: Σταυρό, εἰκόνες, ὄρκο. Δεδομένου πῶς ὁ κ. Τσίπρας δήλωσε στήν συνεδρίαση τῆς Κοινοβουλευτικῆς του Ὀμάδος ὅτι ἡ οὐδετεροθησκεία θά νομοθετηθεῖ, «πρακτικά καί κανονιστικά» τίθενται πλέον συγκεκριμένα καί εὐθέως τά ἐξῆς ἐρωτήματα:

1. Πῶς συμβιβάζεται ἡ οὐδετεροθησκεία μέ τόν Σταυρό στήν Σημαία καί τόν Σταυρό στόν κοινό τῆς Σημαίας; Τί θά ἀποφασίσει τό Συμβούλιο Ἐπικρατείας ἂν κάποιος ἄλλοδαπός μουσουλμάνος, πολιτογραφημένος Ἕλληνας, προσφύγει ἐνώπιόν του καί ζητήσῃ νά ἀφαιρεθεῖ ὁ Σταυρός ἀπό τό ἐθνικό μας σύμβολο ἐπειδή τάχα παραβιάζει τήν οὐδετερότητα τοῦ κράτους;

2. Πῶς συμβιβάζεται μέ τήν συριζέικη λογική τῆς οὐδετεροθησκείας ἡ δοξολογία στίς Ἐκκλησίες στίς ἐθνικές ἐορτές; Ἡ παρουσία Μητροπολιτῶν στήν ἐξέδρα τῶν ἐπισήμων; Ἡ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν; Οἱ εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας στά δικαστήρια, τά σχολεῖα, τά δημόσια κτίρια; Ἡ πρωινή προσευχή; Ὁ ὄρκος στό Εὐαγγέλιο στά δικαστήρια; Θά καταργηθοῦν καί αὐτά; Ἄν κρίνουμε ἀπό τήν λογική πού θά διέπει τό οὐδετερόθησκο Σύνταγμα ΣΥΡΙΖΑ – ὅπως προκύπτει ἀπό τήν πρόταση ἀναθεώρησης – ναί. Μέ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καί 13 ἤδη:

- Πρῶτον, διαγράφεται ἡ φράση «Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός» ἀπό τό Σύνταγμα!

- Δεύτερον, ἀποπέμπεται ἡ «Ἁγία Τριάδα» ἀπό τό κείμενο τοῦ ὄρκου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Πρωθυπουργοῦ καί τῶν ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖοι πλέον θά ὀρκίζονται στήν

Συνέχεια στήν σελ. 3

1. Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ

Μέσο: ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 3

Συνέχεια από την σελ. 1

Ο Θεός τῆς αὐτοδυναμίας

...τιμή καί τήν συνειδησή τους. (Ας ἀναλογιστοῦμε πόσες φορές θά ὀρκιζόταν σέ αὐτήν τήν ...«τιμή» ὁ ὑπόδικος ὑπουργός τοῦ Κορυδαλλοῦ ἂν εἶχε καταργηθεῖ νωρίτερα ὁ ὄρκος!)

• Τρίτον, καταργουμένου τοῦ θρησκευτικοῦ ὄρκου ἀποβάλλεται ἡ Ἐκκλησία ἀπό τήν τελετή ὀρκωμοσίας ὑπουργῶν-βουλευτῶν-περιφερειάρχων-δημάρχων στό Προεδρικό Μέγαρο καί στό Κοινοβούλιο.

Οἱ φωστῆρες τοῦ ΣΥΡΙΖΑ νομίζουν ὅτι μέ τήν διατύπωση αὐτή, σε συνδυασμό μέ τήν διαγραφή τοῦ ἄρθρου γιά τήν οἰκογένεια, θά οἰκοδομήσουν τό ἰδεολογικό μέτωπο πού ὄνειρεύονται: Πεφωτισμένη Ἀριστερά κατά συντηρητικῶν δυνάμεων «πατρίδας-θρησκείας-οἰκογένειας». Τούς ἔχουν διαφύγει τά ἐξῆς ὅμως: ἡ οὐδετεροθρησκεία δέν κτυπᾶ μόνο τήν Ὀρθοδοξία ἀλλά καί τήν ἐκλογική πελατεία τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, τούς μουσουλμάνους. Πῶς ἄραγε συμβιβάζεται ἡ οὐδετεροθρησκεία μέ τό γεγονός ὅτι τά μέλη τοῦ Τεμένους Βοτανικοῦ (ΝΠΔΔ) διορίζονται ἀπό τόν ὑπουργό Παιδείας; Πῶς συμβιβάζεται ἡ οὐδετεροθρησκεία μέ τήν προαιρετική ἔστω ἐφαρμογή τῆς Σαρία ἀπό τίς Μουφτεῖες (ΝΠΔΔ); Πῶς συμβιβάζεται ἡ οὐδετεροθρησκεία μέ τό γεγονός ὅτι μουσουλμάνοι μαθητές ἀπό τήν Θράκη εἰσάγονται σέ ἑλληνικά ΑΕΙ μέ κριτήριο τό Θρήσκευμα κατ' ἐξαίρεση χωρίς ἐξετάσεις;

Καί ἀκόμη: ἂν τό κράτος εἶναι οὐδέτερο, μπορεῖ ἡ Ἰσραηλιτική κοινότητα νά εἶναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου καί νά ἔχει στήν ἐποπτεία τῆς τῆς Ἑβραϊκά Νεκροταφεία; Μπορεῖ ἐπίσης ἡ Καθολική Ἐκκλησία νά ἔχει νεκροταφεία μέ τό αὐτό καθεστώς; Νομίζω τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά! Τό Μέγαρο Μαξίμου ἀποφεύγοντας νά ἀγγίξει τήν μισθοδοσία τοῦ Κλήρου θεωρεῖ πῶς προωθεῖ μία «ἥπια» ἰδεολογικοῦ χαρακτήρα ἀναδιατύπωση τῶν ἄρθρων 3 καί 13 τοῦ Συντάγματος. Στήν πραγματικότητα πατᾶ καί πάλι μιά μεγάλη νάρκη. Βάλλει κατά τῆς ἑλληνικῆς παράδοσης καί ταυτότητας, ὄχι κατά τῆς Ἐκκλησίας. Θά στρατευθοῦν μαζί του «μεταρρυθμιστικές» δυνάμεις τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καί τοῦ φιλελευθερισμοῦ (Σημίτης, Μάνος, κ.λπ.) στήν ὑποστήριξη τῶν ἄρθρων αὐτῶν, θά προσθέσει μερικούς ἀνεξάρτητους στήν Κοινοβουλευτική του ὁμάδα γιά νά μήν «πέσει», ἀλλά θά χάσει τήν μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ πλέον θρησκευομένου στόν κόσμο, συμφῶνως πρός τήν τελευταία ἔρευνα τοῦ Pew Center. Ὁ Θεός τῆς αὐτοδυναμίας λοξοκοιτᾷ ἤδη πρός τόν Κυριάκο.

2. ΚΑΤΑΡΓΟΥΝ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Μέσο: ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 1

Καταργούν τον Σταυρό από την ελληνική Σημαία

Διαγράφουν τον Ίησού Χριστό, τό Έθνος και την οικογένεια από τό Σύνταγμα

ΤΗΝ ΚΕΡΚΟΠΟΡΤΑ τής πολυπολιτισμικότητας ή όποία έχει ως στόχο τήν διάλυση τών συγκροτημένων κοινωνιών και τήν διάλυση τών συντεταγμένων Έθνών άνοίγει ό ΣΥΡΙΖΑ μέ τήν πρόταση άναθεωρήσεως του Συντάγματος που έδωσε χθές στην δημοσιότητα. Οί προθέσεις τής Άριστερας είναι κάτι παραπάνω από προφανείς. Θέτει στό στόχαστρό της τούς πυλώνες τής εθνικής ταυτότητας: τήν Θρησκεία (όχι Έκκλησία) και τήν Οικογένεια. Και ως όμολογείται από όλους πώς ή πατρίδα μας έμεινε όρθια μέσα στην καταγίδα τών μνημονίων χάρη στην συνοχή τής οικογένειας και χάρη στό κοινωνικό δικτυο τής Έκκλησίας.

Η έκδικητικότητα τών βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ «φωνάζει» από μακριά. Σέβονται τό Ίσλάμ ως δόγμα, όχι όμως και τόν Χριστιανισμό. Άπαγορεύουν στόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας, στόν Πρωθυπουργό, στους βουλευτές, στους αίρετους νά όρκίζονται στό Εύαγγέλιο έφ' όσον τό επιθυμούν, αλλά διατηρούν στό Σύνταγμα τό δικαίωμα τών μουσουλμάνων βουλευτών νά όρκίζονται στό Κοράνι! Ένώ διαγράφουν από τά άρθρα 33 και 59 τήν φράση «όρκίζομαι στό όνομα τής Όμοούσιας και Άδιαίρετης Τριάδας»,

διατηρούν (άρθρο 59) τήν παράγραφο 2 που όρίζει ότι «άλλόθρησκοι ή έτεροδόξοι βουλευτές δίνουν τόν ίδιο όρκο συμφώνως προς τόν τύπο τής δικής τους θρησκείας ή του δικού τους δόγματος». Γι' αυτούς δέν ισχύει ό όρος ούδετεροθρησκεία. Αναλυτικός: Συμφώνως προς τήν πρόταση άναθεωρήσεως τής Άριστερας

τό άρθρο 3 του Συντάγματος αναδιατυπώνεται ως εξής:

«1. Η Έλληνική Πολιτεία είναι θρησκευτικά ούδέτερη. Έπικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι ή Όρθόδοξη Έκκλησία, ή όποία βρίσκεται άνασπόσπαστα δεμένη μέ τό Οικουμενικό

Πατριαρχείο και κάθε άλλη Όρθόδοξη Έκκλησία και τηρεί άπαρασίλευτα τούς Κανόνες τών Άποστόλων και τών Οικουμενικών Συνόδων και τήν Έκκλησιαστική Παράδοση. Η Όρθόδοξη Έκκλησία τής Ελλάδος είναι αυτοκέφαλη και διοικείται σύμφωνα μέ όσα όρίζουν ό Κανονιστικός Χάρτης της, ό Πατριαρχικός Τόμος του 1950 και ή Συνοδική Πράξη του 1928».

Άπό μία πρώτη άντιπαραβολή μέ τό παλαιό άρθρο 3 προκύπτουν τρεις ουσιαστικές μεταβολές:

- Η άπάλειψις τής φράσεως ότι ή Όρθόδοξη Έκκλησία τής Ελλάδος γνωρίζει ως κεφαλή της «τόν Κύριο Έμών Ίησού Χριστό».

- Η άπάλειψις τής άναφοράς πώς ή αυτοκέφαλη Έκκλησία «διοικείται από τήν Έερά Σύνοδο τών ένεργεία Άρχιερέων και από τήν Διαρκή Έερά Σύνοδο».

- Η διακήρυξις πώς ή Πολιτεία παραμένει «θρησκευτικά ούδέτερη», άν και αυτό έρχεται σε άντίθεση μέ τήν διατήρηση τής δυνατότητας τών μουσουλμάνων νά δίνουν όρκο στό Κοράνι. Τί είδους... ούδετερότης είναι αυτή;

Συνέχεια στην σελ. 3

2. ΚΑΤΑΡΓΟΥΝ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Μέσο: ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 3

Συνέχεια από την σελ. 1

Καταργούν τον Σταυρό από την έλληνική Σημαία

Τό κυριώτερο όμως ζήτημα πού άπασχολεί κύκλους τής Ίεραρχίας ή όποία συγκαλείται έκτάκτως τήν Τρίτη από τόν Άρχιεπίσκοπο Ίερόνυμο, είναι ή ούδετεροθηρησκεία. Ό Σταυρός στήν Σημαία τίθεται έν άμφιβόλω, έφ' όσον ό ΣΥΡΙΖΑ έννοει άπολύτως τήν διακήρυξή του γιά θρησκευτική ούδετερότητα. Ή όρκωμοσία στό Εύαγγέλιο στά δικαστήρια πού άποτελεί σήμερα προαιρετική έπιλογή γιά τούς διαδίκους τίθεται, επίσης, έν άμφιβόλω. Οί εικόνες στά σχολεία καί στά δικαστήρια όμοίως. Τά θρησκευτικά σύμβολα γενικώς. Άποδεικνύεται μάλιστα ότι ή ρήσις τής εικόνας τής Παναγίας στά σκουπίδια από κρατική λειτουργό δέν άποτελεί τυχαία πράξη, μεμονωμένο περιστατικό. Άκόμη μεγαλύτερη είναι όμως ή πρόκλησις μέ τήν διαγραφή τής λέξεως «Έθνος» καί ή κατάργησις τού οικείου άρθρου τού Συντάγματος γιά τήν οικογένεια.

Έως σήμερα τό άρθρο 21 τού Συντάγματος όριζε ότι «ή οικογένεια ως θεμέλιο τής συντήρησης καί προαγωγής τού Έθνους καθώς καί ό γάμος, ή μητρότητα, καί ή παιδική ήλικία τελούν υπό τήν προστασία τού κράτους». Τό άρθρο αυτό καταργείται καί στήν θέση τής οικογένειας οί όλετήρες τού ΣΥΡΙΖΑ θέτουν τό «άξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης γιά όλους». Γίνεται μόνο μία άναιμική άναφορά στήν «είδική προστασία» πού παρέχεται στήν οικογένεια μαζί μέ τήν μητρότητα, τά παιδιά, τούς άπόρους, τούς ήλικιωμένους, τά άτομα μέ άναπηρία. Αυτό πρακτικά σημαίνει πώς φοροαπαλλαγές γιά τήν οικογένεια, πολυτεχνικά επιδόματα, μόρια σέ πολύτεκνες οικογένειες γιά έξεύρεση εργασίας κ.λπ. τίθενται, επίσης, έν άμφιβόλω. Πρός δόξαν όλων εκείνων πού στήν Έσπερία άπεργάζονται νά διαλύσουν μία οργανωμένη κοινωνία, μέ τίς άτέλειές της, σέ άνίσχυρες καί άνυπεράσπιστες μονάδες.

3. ΑΦΟΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Μέσο: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 7

►► ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Ο ΣΥΡΙΖΑ

«Αφορίζουν» την Αγία Τριάδα από το Σύνταγμα

ΕΚΚΙΝΗΣΗ της αναθεώρησης του Συντάγματος με την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ που κατατέθηκε χθες στον Πρόεδρο της Βουλής για να δρομολογήσει η Βουλή των Ελλήνων τις διαδικασίες για την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία για τις αλλαγές στον Καταστατικό Χάρτη της χώρας!

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε την πρόταση της πλειοψηφίας που περιλαμβάνει την αναθεώρηση και συμπλήρωση 23 άρθρων του ισχύοντος Συντάγματος. Μια πρόταση που κινείται σε τέσσερις άξονες. Ο πρώτος είναι η αρχιτεκτονική του πολιτεύματος με τη συνταγματική θέσπιση της απλής αναλογικής, με πρόνοια για την ψήφωση των ομογενών. Περιορισμός στις βουλευτικές θητείες και της ασυλίας με την κατάργηση των ποινικών προνομίων υπουργών, αλλά και την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, εάν αυτή δεν μπορεί επί ένα εξάμηνο να επιτευχθεί από τη Βουλή, να γίνεται από το λαό.

Ουδετερότητα

Ο δεύτερος αφορά τη διάκριση κράτους - Εκκλησίας με την αναγνώριση της θρησκευτικής ουδετερότητας του κράτους και τη συνταγματική θέσπιση του πολιτικού όρκου.

Τρίτος άξονας τα θέματα που αφορούν τα δικαιώματα του πολίτη και τα δημοψηφίσματα που θα μπορεί να διεξάγονται με λαϊκή πρωτοβουλία όπως και την κύρωση διεθνών συνθηκών μεταβίβασης κυριαρχίας με δημοψήφισμα. Και τον τέταρτο άξονα που αφορούν αλλαγές για την εμπέδωση των κοινωνικών δικαιωμάτων όπως η συνταγματική κατοχύρωση των συλλογικών συμβάσεων, η ενίσχυση των κοινωνικών δικαιωμάτων στην εργασία, την υγεία, την πρόνοια και την κοινωνική ασφάλιση. Επίσης,

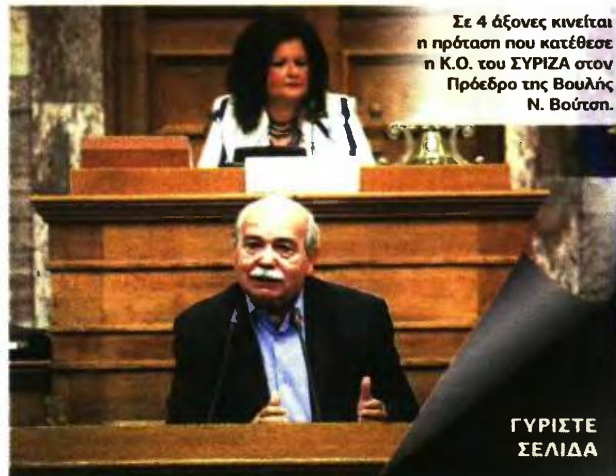
η προστασία εργαζομένων από διακρίσεις λόγω ηλικίας. Προτεινόμενες αλλαγές μηδανικά εκσυγχρονιστικές, αποκομμένες από τις ανάγκες της κοινωνίας και του διεθνούς περιβάλλοντος αλλά αντίθετα το μόνο που έχουν είναι έναν έντονο ιδεολογικό χαρακτήρα. Ενδεικτικό είναι οι αλλαγές που δεν υπάρχουν, όπως για τη δυνατότητα ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων, αλλά και το πώς εξοβελίζονται από το Σύνταγμα η Εκκλησία και ο θρησκευτικός όρκος.

Πολιτικός όρκος

Ειδικότερα, στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ θεσπίζεται η θρησκευτική ουδετερότητα, απαλείφεται η συνταγματική πρόνοια για το «αναλλοίωτο» της Αγίας Γραφής, ενώ προχωράει στην αντικατάσταση του θρησκευτικού όρκου με τον πολιτικό και μόνο, για όλους. Η «οικογένεια» από «θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία», που προβλέπονται στον ισχύον Σύνταγμα, αλλάζει και πλέον προτείνεται να θεσπιστεί ότι «το κράτος θα εγγυάται μέσω καθολικών κοινωνικών υπηρεσιών και εισοδηματικών ενισχύσεων αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης και ο νομοθέτης οφείλει να χρησιμοποιεί επιστημονικές μεθόδους και να λαμβάνει υπόψη τις επικρατούσες συνθήκες και τις επικρατούσες κοινωνικές συνθήκες...».

Με έντονο πολιτικό άρωμα από τα χρόνια της αντιπολίτευσης θεωρείται και η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ που προβλέπει να προστεθεί συνταγματική διάταξη βάσει της οποίας σε περίπτωση σύμβασης ή συμφωνίας όπου προβλέπεται η μεταβίβαση κυριαρχικών αρμοδιοτήτων του κράτους, η κύρωση αυτή να γίνεται μέσω δημοψηφίσματος.

Γ. ΑΠΕΡΓΗΣ

4. ΒΓΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Μέσο: ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 1

Οι ιδεοληψίες και τα κόμπλεξ του ΣΥΡΙΖΑ σε όλο τους το μεγαλείο 4

ΒΓΑΖΟΥΝ ΤΟΝ **Χριστό** από το Σύνταγμα

**ΕΚΘΡΟΙΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

Οι ανίερές αλλαγές που προωθεί τώρα η κυβέρνηση. Καταργούν τον θρησκευτικό όρκο και προσθέτουν πονηρές αναφορές αθεΐας

Θέλουν να βγάλουν το όνομα τ

■ Προκλητική και ιδεοληπτική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο της αναθεώρησης. Τη Δευτέρα «θα απαντήσει» η Εκκλησία

Ρεπορτάζ
Αντώνης Τριανταφύλλου
atriantafillou@dimokratianews.gr

Ο ΣΥΡΙΖΑ έκρινε... ανπιυναγματική την επίκληση του ονόματος του Ιησού Χριστού στο Σύνταγμα και γι' αυτό προτείνει την απολοιφή του!

Βαθιά ιδεοληπτική, έξοχα προβληματική στο νομικό σκέλος της αλλά και σε επίπεδο διατυπώσεων χαρακτηρίζεται από εκκλησιαστικές πηγές η πρόταση του κυβερνώντος κόμματος για τη συνταγματική αναθεώρηση. Το κείμενο θα συζητηθεί στη συνεδρίαση της ΔΙΣ την επόμενη Δευτέρα, οπότε αναμένεται η επίσημη αντίδραση της Εκκλησίας.

Ωστόσο, οι πρώτες αντιδράσεις από εκκλησιαστικές πηγές είναι αρνητικές. Η πιο κραυγαλέα αλλαγή που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η διαγραφή του ονόματος του Χριστού. Στο υφιστάμενο Σύνταγμα σημειώνεται ότι «η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας γνωρίζει κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό». Μπορεί νομικά να μην προκαλεί πρόβλημα, ωστόσο το ιδεολογικό πρόσημο είναι προφανές, και ας δικαιολογήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ ότι ήταν θε-

ολογική η αναφορά και όχι νομική, επομένως έπρεπε να διαγραφεί για την καθιέρωση της θρησκευτικής ουδετερότητας.

Η θρησκευτική ουδετερότητα, εξάλλου, όπως εκτιμούν εκκλησιαστικοί κύκλοι, εκτιμάται ότι είναι η πιο προβληματική διάταξη στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ. Η αόριστη ρήτρα της «θρησκευτικής ουδετερότητας» του κράτους είναι διεθνώς διφορούμενη, καθώς μπορεί να σημαίνει από τη μη παρέμβαση του κράτους μέχρι και την πλήρη αδιαφορία του κράτους απέναντι στις θρησκείες, δηλαδή ένα μοντέλο κρατικής αθεΐας, όπως στη Γαλλία.

Θρησκευτικά ουδέτερες είναι οι ΗΠΑ, όπου ο πρόεδρος ορκίζεται στη Βίβλο, αλλά το κράτος δεν παρεμβαίνει στα εσωτερικά ζητήματα των διάφορων θρησκευτικών κοινοτήτων. Θρησκευτικά ουδέτερη είναι και η Γερμανία, όπου υπάρχει και ειδικός θρησκευτικός φόρος. Συνεπώς, αν δεν διευκρινιστεί τι συνεπάγεται «κανονισικά και πρακτικά», όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός, η θρησκευτική ουδετερότητα του κράτους, για την Εκκλησία δεν μπορεί να γίνει καμία σοβαρή συζήτηση.

Επίσης η ερμηνευτική δήλωση για το ότι ο ορος επικρατούσα

Ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας με τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο κατά τον αγιασμό για την έναρξη της νέας κοινοβουλευτικής περιόδου

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

Επιστροφή στο κόμμα του 3%

Ο ΠΑΛΙΟΣ ΣΥΡΙΖΑ επέστρεψε μαζί με όλα τα κόμπλεξ που τον συνόδευαν. Οι προτάσεις για τις αλλαγές στο Σύνταγμα θυμίζουν το κόμμα που είχε εμμονή με τα ιερά και τα όσια σε σημείο γραφικότητας. Κάποιοι έπεισαν το Μαξίμου ότι εν όψει εκλογών πρέπει να εμφανιστεί και πάλι το παλιό αντιχριστιανικό προσώπειο του κόμμα-

τος για να σηματοδοτηθεί η στρόφη προς τα αριστερά. Με τέτοιες επιλογές, όμως, το πιο πιθανό είναι ο σημερινός ΣΥΡΙΖΑ να επιστρέψει όχι μόνο στην ξεπερασμένη ρητορική του παρελθόντος, αλλά και στα εκλογικά ποσοστά του 3%. Αυτοκαταστροφικοί λόγω ιδεοληψίας και αδιόρθωτοι.

Δ. Ριζούλης

θρησκεία δεν αποτελεί αναγνώριση επίσημης κρατικής θρησκείας εκτιμάται ως ιδιαίτερα προβληματική -έως επικίνδυνη- νομικά.

Παράλληλα, ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει υποχρεωτικό πολιτικό όρκο για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον πρωθυπουργό, τους υπουργούς, τους βουλευτές και τους δημόσιους υπαλλήλους, αφαιρώντας την επιλογή μεταξύ πολιτικού ή θρησκευτικού. Τέλος, υπάρχει ένα μεγάλο ερώτημα για την προμετωπίδα του Συντάγματος: Θα υπάρχει η ιστορική επίκληση στο όνομα της Αγίας Τριάδας ή θα αντικατασταθεί από κάποια άλλη, όπως π.χ. στο όνομα του ελληνικού λαού.

ου Χριστού από το Σύνταγμα!

Με 50 υπογραφές (λόγω Φίλη;) η εισήγηση για τις 16 αλλαγές

Ο ΚΥΒΟΣ ερρίφθη. Η πρόταση του κυβερνώντος κόμματος για τη συνταγματική αναθεώρηση πήρε τον κοινοβουλευτικό δρόμο, μια και κατατέθηκε και επίσημα στον πρόεδρο της Βουλής Νίκο Βούτση, με τις υπογραφές 50 βουλευτών και πρώτο υπογράφοντα τον πρωθυπουργό.

Μέσα στην πρόταση περιλαμβάνονται 16 αλλαγές σε 23 άρθρα του Συντάγματος, όπως αυτές παρουσιάστηκαν από τον Αλέξη Τσίπρα και συζητήθηκαν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ την περασμένη Τρίτη.

Η πρόταση περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την καθιέρωση αναλογικού εκλογικού συστήματος, την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας με αυξημένη πλειοψηφία, με διαδικασία που μπορεί να περιλάβει έως εννιά ψηφοφορίες στη Βουλή και έπειτα προσφυγή στον λαό, καθώς και την απαγόρευση διορισμού εξωκοινοβουλευτικών πρωθυπουργών.

Ακόμη, το κείμενο της πλειοψηφίας περιλαμβάνει και την αλλαγή του «κατάπτυστου», όπως το είχε αποκαλέσει ο πρωθυπουργός, άρθρου 86 για τον νόμο περί ευθύνης υπουργών, προτείνοντας την κατάργηση της αποσβεστικής περιόδου των δύο κοινοβουλευτικών συνόδων για την άσκηση δίωξης για ποινικό αδίκημα. Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ κατατέθηκε μόνο με

τις απαραίτητες 50 υπογραφές που προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής, και όχι από σύσσωμη την Κοινοβουλευτική Ομάδα, όπως είχε αποφασιστεί αρχικώς, και όπως συνθίξει άλλωστε να κάνει το κόμμα και σε πιο ήσσονος σημασίας ζητήματα, όπως στα αιτήματα για σύσταση προανακριτικών και εξεταστικών επιτροπών.

Αναγκάστηκαν

Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση αναγκάστηκε να καταθέσει το αίτημα με το κατώτερο όριο των 50 υπογραφών για να κρύψει κάτω από το χαλί τη διαφωνία των λογής λογής «ανταρτίων» με ορισμένες από τις προτάσεις, όπως του Ν. Φίλη, για την τροποποίηση του άρθρου 3 για τις σχέσεις κράτους - Εκκλησίας. Σκοπός της κυβερνητικής πρωτοβουλίας για αναθεώρηση του Συντάγματος, επισήμως τουλάχιστον, είναι η πλήρης επαναθεμελίωση του πολιτεύματος σε «δημοκρατικότερη και προοδευτική βάση».

Ωστόσο τα κίνητρα του πρωθυπουργού στην πραγματικότητα είναι πολύ πιο μύχια, και η πολιτική του υστεροβουλία θεωρείται δεδομένη, μια και στόχος του είναι σαφώς, από τη μια, να προκαλέσει τριγμούς στη Ν.Δ. και, από την άλλη, να πλησιάσει τη Φώφη Γεννηματά, προσβλέποντας σε ψηφοφόρους και κομματικά στελέχη.

Πυρ ομαδών από την αντιπολίτευση για την εκλογή του Προέδρου

ΚΑΘΕΤΕΣ είναι οι διαφωνίες της αντιπολίτευσης στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για τον νέο τρόπο εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας. Σύμφωνα με πηγές της Ν.Δ., η πρόταση της κυβερνητικής πλειοψηφίας οδηγεί σε δύο ειδών διαδικασίες εκλογής Προέδρου, είτε από τη Βουλή είτε απευθείας από τον λαό, και κατά συνέπεια σε διαφορετικούς τρόπους «πολιτικής νομιμοποίησης» του εκάστοτε Προέδρου.

Η Ν.Δ. θέλει αποσύνδεση της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας από τη διάλυση της Βουλής, ωστόσο δεν έχει αποφασίσει τη δική της πρόταση. Σε κάθε περίπτωση, από το Μοσχάτο σχολιάζοντας την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ μιλούσαν για μια «ευτελιστική διαδικασία» και εν είδει αστειού τόνιζαν ότι με την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ «μπορούμε να ξεκινήσουμε από τώρα να ψηφίζουμε για να εκλέξουμε Πρόεδρο το 2020».

Αντίθετο είναι και το ΚΙΝ.ΑΛ., με συνεργάτες της Φώφης Γεννηματά να επισομαίνουν τη ριζική διαφωνία τους να οδ-

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Πρ. Παυλόπουλος με τον αρχηγό της Ν.Δ. Κιμάκο Μητσοτάκη

γούμαστε ύστερα από άκαρπες ψηφοφορίες στη Βουλή σε απευθείας εκλογή από τον λαό, καθώς η απευθείας εκλογή θα είναι «διστακτική», κάτι που αντίκειται στον ρόλο του Προέδρου της Δημοκρατίας ως συμβόλου της ενότητας του έθνους. Στην

πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ το ΚΙΝ.ΑΛ. αντιτείνει πως η τρίτη ψηφοφορία στη Βουλή θα μπορούσε με μικρότερη των 3/5 πλειοψηφία να

δίνει Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αντίθετο είναι και το Ποτάμι στην κυβερνητική πρόταση, καθώς θεωρεί ότι «ανατρέπονται οι πολιτειακές ισορροπίες», ενώ και ο Βασίλης Λεβέντιος προτείνει να παραμείνει ως έχει η ισχύ-

ουσα διάταξη του Συντάγματος. Επίσης, τα περισσότερα κόμματα της αντιπολίτευσης βλέπουν αρνητικά το ζήτημα των δημοψηφισμάτων και τις απλής αναλογικής, με στελέχη της Ν.Δ. για μιλούν για «συριζοποίηση» του Συντάγματος.

Συμπώσεις και αποκλίσεις από όλα τα κόμματα υπάρχουν, ωστόσο κανείς από την αντιπολίτευση δεν ανοίγει προσώρας τα χαρτιά του ως προ την τελική στάση του στις ψηφοφορίες, ακόμα και για το ζήτημα της ποινικής ευθύνης των υπουργών, για το οποίο θεωρητικά υπάρχει πλήρης σύμπωση απόψεων. Για ταύτιση Ν.Δ. και ΣΥΡΙΖΑ στην αντιλαϊκή πολιτική που αποτυπώνεται και στις προτάσεις τους για την αλλαγή του Συντάγματος κάνει λόγο το ΚΚΕ.

Ανταδράσεις και για την απλή αναλογική και τα δημοψηφίσματα

5. ΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Μέσο: ΑΥΓΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 1

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Τι και γιατί πρέπει να αλλάξει στο σύνταγμα

Κατατέθηκε το κείμενο των προτάσεων του ΣΥΡΙΖΑ για τη συνταγματική αναθεώρηση. Αλλαγές με γνώμονα τη δημιουργία συναινέσεων

ΣΕΛ. 5-4

**ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ
Η ΠΡΟΤΑΣΗ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ**

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΚΩΣΤΑΣ ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΣ

» Δεκαέξι άρθρα του συντάγματος προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ να αναθεωρηθούν διαμορφώνοντας μία πρόταση με τέσσερις επιμέρους άξονες. Σκοπός είναι «η πλήρης επαναθεμελίωση του πολιτεύματος σε δημοκρατικότερη και προοδευτική βάση». Αυτό σημαίνει καθιέρωση της θρησκευτικής ουδετερότητας του κράτους, απλή αναλογική, δημοψήφισμα και νόμους προτεινόμενους από τον λαό, άρση των βουλευτικών προνομίων, στήριξη της εργασίας με συνταγματική καθιέρωση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Το κείμενο κατατέθηκε αργά χθες το απόγευμα και υπογράφεται από τον απαραίτητο αριθμό των 50 βουλευτών. Μεταξύ άλλων υπογράφουν ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας, οι τρεις κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι του κόμματος και οι τρεις αντιπρόεδροι της Βουλής που έχουν εκλεγεί με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Οι κατευθύνσεις και οι συναινέσεις

Όπως σε κάθε αναθεώρηση, το ζητούμενο είναι η δημιουργία συναινέσεων και με ποιες πολιτικές δυνάμεις μπορούν να επιτευχθούν. Μία προσεκτική σύγκριση δείχνει ότι στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ περιλαμβάνονται αρκετές από τις προτάσεις αναθεώρησης της Ν.Δ. του 2014, αλλά και από τα σημεία αναθεώρησης που πρότεινε πρόσφατα το ΠΑΣΟΚ.

Η πρόθεση του κόμματος είναι να αλλάξει το σύνταγμα που δεν προστάτευσε την Ελλάδα από τη μνημονιακή καταστροφή και να διαμορφωθεί το πρώτο μεταμνημονιακό σύνταγμα. Το κύριο χαρακτηριστικό του Συντάγματος θα είναι ο εκδημοκρατισμός, ο οποίος συνίσταται

- στην ενίσχυση της λαϊκής παρέμβασης με πρωτοβουλίες «από τα κάτω» και δυνατότητα ελέγχου της πολιτικής εξουσίας,
- στον περιορισμό των προνομίων του πολιτικού προσωπικού,
- στη στήριξη της εργασίας και των κοινωνικών δικαιωμάτων.

Η αιτιολογική έκθεση της πρότασης αναθεώρησης δίνει το δημοκρατικό και αντινεοφιλελεύθερο πολιτικό στίγμα επισημαίνοντας ότι «βασικός στόχος της αναθεώρησης είναι να απαντήσουμε στις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν σήμερα η δημοκρατία και το κοινοβουλευτικό σύστημα. Αλλά και στις προκλήσεις και τους κινδύνους που επιφυλάσσει η ανεξέλεγκτη κυριαρ-

Σύνταγμα για την κοινωνία με μέτωπο στον νεοφιλελευθερισμό

ρχία των αγορών, η ανεξέλεγκτη κυριαρχία του νεοφιλελευθερισμού στις σύγχρονες κοινωνίες».

Είναι προφανές ότι με τις αλλαγές στο σύνταγμα θα διαφασιστούν κεκτημένα υπέρ των κοινωνικών δικαιωμάτων, της εργασίας, της λαϊκής κυριαρχίας, ώστε να μην μπορεί να τα θίξει μία κυβέρνηση της Δεξιάς.

Μηλόκο στον «τεχνοκρατισμό»

Ένα δεύτερο επίπεδο αντιπαράθεσης είναι η «τεχνοκρατική ιδεολογία», η οποία «υψώνει σινικά τείχη μεταξύ του λαού και των εκπροσώπων του από τη μια και των πολιτών πλέον κέντρων λήψης των αποφάσεων από την άλλη». Η κυριαρχία της τεχνοκρατικής ιδεολογίας, υπογραμμίζει ο ΣΥΡΙΖΑ, επιφέρει «τη διαρκή αφαίρεση πεδίων από την ύλη της δημοκρατικής πολιτικής σύγκρουσης. Έτσι, κρατικοί μηχανισμοί, ιδιωτικοί φορείς, υπερρεθνικοί οργανισμοί, ανεξάρτητες αρχές, αποκτούν συχνά όχι μόνο τη δυνατότητα να ασκούν πειθαρχικές λειτουργίες, αλλά και να επιβάλλουν πολιτικές που παρουσιάζονται μάλιστα ως μονόδρομος, ως αναγκαίοι όντες».

Κριτήριο η πολιτική σταθερότητα

Όσον αφορά το πολιτικό σύστημα, η πρόταση διαπνέεται από την επιδίωξη της πολιτικής σταθερότητας. Αυτό φαίνεται τόσο με την πρόταση που αποτρέπει τη διάλυση της Βουλής με αφορμή την αδυναμία εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας με αυξημένη πλειοψηφία από τη Βουλή όσο και με την καθιέρωση της εποικοδομητικής ψήφου δυσπιστίας.

Υπενθυμίζεται ότι η εποικοδομητική ψήφος δυσπιστίας αποτελεί τον θεσμό σύμφωνα με τον οποίο πρόταση δυσπιστίας δεν μπορεί να γίνει δεκτή από τη Βουλή, παρά μόνο υπό την προϋπόθεση ότι υπερψηφίζεται ταυτόχρονα και νέος πρωθυπουργός.

Με τις διατάξεις αυτές ισορροπείται και η συνταγματική καθιέρωση της απλής αναλογικής, η οποία, εκτός από την επίτευξη των συγκατάξεων σε κυβερνητικό επίπεδο, συχνά έχει και το χαρακτηριστικό της οριστικής πλειοψηφίας.

Στις παρεμβάσεις για πιο δημοκρατικό και λαϊκά ελεγχόμενο πολιτικό σύστημα εντάσσεται και η πρόταση ο πρωθυπουργός να είναι εκλεγμένος βουλευτής, δηλαδή απαραιτήτως αιρετός από τον ελληνικό

Οι άξονες της πρότασης

Οι αλλαγές που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ επιμερίζονται σε τέσσερις άξονες

ΑΞΟΝΑΣ 1 ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ - ΝΕΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

1. Απλή αναλογική, ρύθμιση ψήφου ομογενών.
2. Ενίσχυση της πολιτικής νομιμοποίησης των βουλευτών. Περιορισμός θτείας βουλευτών - ασυλία.
3. Λειτουργία της κυβέρνησης - κατάργηση ποινικών προνομίων υπουργών. Ψήφος εμπιστοσύνης. Ποινική ευθύνη υπουργών.
4. Εκλογικό σύστημα. Καθιέρωση αναλογικού εκλογικού συστήματος - ρύθμιση ψήφου ομογενών. Καθιέρωση αναλογικού συστήματος στις 28 ανεξάρτητες αρχές.

ΑΞΟΝΑΣ 2 ΔΙΑΚΡΙΤΟΤΗΤΑ ΚΡΑΤΟΥΣ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Αναγνώριση της θρησκευτικής ουδετερότητας του κράτους. Πολιτικός όρκος.

ΑΞΟΝΑΣ 3 ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ - ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΘΕΣΜΩΝ ΑΜΕΣΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Κύρωση διεθνών συνθηκών μεταβίβασης κυριαρχίας με δημοψήφισμα. Δημοψήφισμα με λαϊκή πρωτοβουλία.

ΑΞΟΝΑΣ 4 ΕΜΒΑΘΥΝΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ «ΚΟΙΝΩΝ»

Θωράκιση των κοινωνικών δικαιωμάτων στην εργασία, την Υγεία, την Πρόνοια και την κοινωνική ασφάλιση. Προστασία εργαζομένων από διακρίσεις λόγω ηλικίας. Κατοχύρωση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

η αλλαγή του άρθρου για την ποινική ευθύνη των υπουργών ώστε να μην υπάρχει σύντομη παραγραφή ενδεχόμενων αδικημάτων.

Δημοκρατία - όχι αριστοκρατία

Βασικός στόχος των προτάσεων του ΣΥΡΙΖΑ είναι η μεγαλύτερη «εμπλοκή» του λαϊκού παράγοντα στα δημόσια πράγματα. Το αίτημα αυτό έγινε ακόμη πιο πιεστικό την περίοδο των Μνημονίων, όπως φάνηκε από τα κινήματα και τις κινητοποιήσεις στις πλατείες στα πρώτα μνημονιακά χρόνια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πολιτικοποιεί το αίτημα τονίζοντας ότι «εμάστε με τη δημοκρατία και όχι με την αριστοκρατία», που φοβάται τη λαϊκή κρίση. Γι' αυτό προτείνει την κατοχύρωση του δικαιώματος για διενέργεια δημοψηφίσματος με λαϊκή πρωτοβουλία, είτε για κρίσιμο εθνικό θέμα είτε για ψηφισμένο νομοσχέδιο, αλλά και τη θεσμοθέτηση της λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Θρησκευτική ουδετερότητα

Σε κομβικό σημείο της αναθεώρησης για αναδειχθούν οι σχέσεις κράτους και Εκκλησίας, καθώς η Ν.Δ. θα επιχειρήσει να κερδοσκοπήσει στα πιο συντηρητικά ανακλαστικά τμήματα του κοινωνικού σώματος. Και εδώ, όπως και στα προηγούμενα, υπάρχει ιδεολογική αντιπαράθεση ανάμεσα σε πρόοδο και συντήρηση.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ δεν κάνει λόγο για διαχωρισμό κράτους - Εκκλησίας, αλλά κατοχυρώνει ρητά στο σύνταγμα τη θρησκευτική ουδετερότητα του ελληνικού κράτους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται κανονιστικά και πρακτικά, π.χ. την κατάργηση του θρησκευτικού όρκου για τα δημόσια αξιώματα.

Με την εργασία

Στο πλαίσιο της δημιουργίας συνταγματικών αναχωμάτων προς τον επελαύνοντα νεοφιλελευθερισμό, ο ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε να αντιμετωπίσει την «επίθεση στα κοινωνικά δικαιώματα, η οποία ιδιαίτερα τα χρόνια των Μνημονίων, αλλά και πριν απ' αυτά, ήταν ταυτισμένη με τον νεοφιλελευθερισμό».

Έτσι θα προστατευτούν δημόσια αγαθά, όπως το νερό και η ηλεκτρική ενέργεια, η εργασία και οι εργαζόμενοι, η αποκλειστική αρμοδιότητα των κοινωνικών εταίρων να ορίζουν τον κατώτατο μισθό, οι κρατικές εγγυήσεις για καθολική πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας από όλους τους πολίτες.

λαό. Με τον τρόπο αυτόν κλείνουν τα «παράθυρα» για πρωθυπουργό τύπου Παπαδήμου που ενδεχομένως υποκρίθονταν παρασκάνιο και συμφωνίες διαπλοκής κάτω από το τραπέζι.

«Η κάστα του πολιτικού προσωπικού»

Στο πλαίσιο αυτό η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ δημιουργεί συνθήκες ισότητας ανάμεσα στους πολίτες και το πολιτικό προσωπικό. Ουσιαστικά αντιμετωπίζεται με διαφορά και η

δημιουργία μίας «κάστας του πολιτικού προσωπικού» που «οργανώνει θεσμικά το πελατειακό κράτος και το κράτος των προνομίων σε ειδικές κατηγορίες πολιτών». Με το σκεπτικό αυτό προτείνονται

- η τροποποίηση των διατάξεων που αφορούν τη βουλευτική ασυλία, ώστε αυτή να καλύπτει επίσης αποκλειστικά τα αδικήματα που τελούνται κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων τους,
- το όριο θητειών για τους βουλευτές,

5. ΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Μέσο: ΑΥΓΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 6

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

ΙΣΧΥΟΥΣΩΝ & ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1 Άρθρο 3

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, που γνωρίζεται κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, υπάκουα παράστα ενωμένη δογματικά με τη Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως και με κάθε άλλη ομόδοξη Εκκλησία του Χριστού - τριεί παρασώλητα, όπως εκείνες, τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες και τις ιερές παραδόσεις. Είναι αυτοκέφαλη, διοικείται από τον Ιερό Σύνοδο των εν ενεργεία Αρχιερέων και από τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο που προέρχεται από αυτή και συγκροτείται όπως ορίζει ο Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας, με τήρηση των διατάξεων του Πατριαρχικού Τόμου της κβ' (29) Ιουνίου 1850 και της Συνοδικής Πράξης της 4ης Σεπτεμβρίου 1928.

2. Το εκκλησιαστικό καθεστώς που υπάρχει σε ορισμένες περιφέρειες του Κράτους δεν αντικείται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το κείμενο της Αγίας Γραφής τριεί αναπλήρωτο. Η επίσημη μετάφρασή του σε άλλο γλωσσικό τύπο απαγορεύεται χωρίς την έγκριση της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Ελλάδας και της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στην Κωνσταντινούπολη.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

1. Η Ελληνική Γραφία είναι θρησκευτικά ουδέτερη. Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία, η οποία βρίσκεται αναπόσπαστα ενωμένη δογματικά με το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και με κάθε άλλη Ορθόδοξη Εκκλησία και τριεί παρασώλητα τους Κανόνες των Αποστόλων και των Οικουμενικών Συνόδων και την εκκλησιαστική παράδοση. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας είναι αυτοκέφαλη και διοικείται σύμφωνα με όσα ορίζουν ο Καταστατικός Χάρτης της, ο Πατριαρχικός Τόμος του 1850 και η Συνοδική Πράξη του 1928. Το εκκλησιαστικό καθεστώς της Κρήτης και των Δωδεκανήσων δεν αντικείται στις παραπάνω διατάξεις.

2. Το εκκλησιαστικό καθεστώς που υπάρχει σε ορισμένες περιφέρειες του Κράτους δεν αντικείται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το κείμενο της Αγίας Γραφής τριεί αναπλήρωτο. Η επίσημη μετάφρασή του σε άλλο γλωσσικό τύπο απαγορεύεται χωρίς την έγκριση της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Ελλάδας και της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στην Κωνσταντινούπολη.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ
Ο όρος επικρατούσα θρησκεία δεν αποτελεί αναγόρευση επίσημης κρατικής θρησκείας και δεν επιφέρει καμία δυσμενή συνέπεια σε βάρος άλλων θρησκευμάτων και γενικότερα στην απόλυση των δικαιωμάτων της θρησκευτικής ελευθερίας

2 Άρθρα 13 παρ. 5, 33 παρ. 2 και 59 παρ. 1 και 2

ΙΣΧΥΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13
5. Κανένας όρκος δεν επιβάλλεται χωρίς νόμο, που ορίζει και τον τύπο του.

Άρθρο 33
2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, πριν αναλάβει την άσκηση των καθηκόντων του, δίνει ενόπιον της Βουλής τον ακόλουθο όρκο:
«Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαιρέτης Τριάδας να φυλάσσω το Σύνταγμα και τους νόμους, να υπερασπίσω την εθνική ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της Χώρας, να προστατέψω τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των Ελλήνων και να υπηρετώ το γενικό συμφέρον και την πρόοδο του Ελληνικού Λαού».

Άρθρο 59
1. Οι βουλευτές πριν αναλάβουν το καθήκοντά τους δίνουν στο Βουλευτήριο και σε δημόσια συνεδρίαση τον ακόλουθο όρκο: «Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαιρέτης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσεβήτατα τα καθήκοντά μου».

2. Αιθροδρόσοι ή ετεροδοδοί βουλευτές δίνουν τον ίδιο όρκο σύμφωνα με τον τύπο της δικής τους θρησκείας ή του δικού τους δόγματος.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ

Άρθρο 13
5. Κανένας όρκος δεν επιβάλλεται χωρίς νόμο, που ορίζει και τον τύπο του. Η ορκωμοσία κρατικών αξιωματούχων και δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων γίνεται με πολιτικό όρκο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο υπόλοχος επιλέγει ελεύθερα αν θα δώσει πολιτικό ή θρησκευτικό όρκο.

Άρθρο 33
2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, πριν αναλάβει την άσκηση των καθηκόντων του, δίνει ενόπιον της Βουλής τον ακόλουθο όρκο:
«Διαβεβαιώνω στην τιμή και τη συνείδησή μου ότι θα φυλάσσω το Σύνταγμα και τους νόμους, θα υπερασπίσω την εθνική ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της Χώρας, θα προστατέψω τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των Ελλήνων και θα υπηρετώ το γενικό συμφέρον και την πρόοδο του Ελληνικού Λαού».

Άρθρο 59
1. Οι βουλευτές πριν αναλάβουν το καθήκοντά τους δίνουν στο Βουλευτήριο και σε δημόσια συνεδρίαση τον ακόλουθο όρκο: «Διαβεβαιώνω στην τιμή και τη συνείδησή μου ότι θα είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, θα υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και θα εκπληρώνω ευσεβήτατα τα καθήκοντά μου».

2. Αιθροδρόσοι ή ετεροδοδοί βουλευτές δίνουν τον ίδιο όρκο σύμφωνα με τον τύπο της δικής τους θρησκείας ή του δικού τους δόγματος.

3 Άρθρο 21 παρ. 1 και 3 και προσθήκη παρ. 7

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και παραγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους.

3. Το κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών και παίρνει ειδικά μέτρα για την προστασία της νεότητας, του γήρατος, της αναπηρίας και για την περιποίηση των ατόμων.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

1. Το κράτος εγγυάται, μέσω καθολικών κοινωνικών υπηρεσιών και εισοδηματικών ενισχύσεων, αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για όλους. Για τον προσδιορισμό του επιπέδου διαβίωσης ο νομοθέτης οφείλει να χρησιμοποιεί επιστημονικές μεθόδους και να παίρνει υπόψη τις επικρατές αντικειμενικές κοινωνικές συνθήκες. Ειδική προστασία παρέχεται στην οικογένεια, το γάμο, τη μητρότητα, στα παιδιά, τους νέους και τους ηλικιωμένους, τα άτομα με αναπηρία και τους άπορους.

3. Το κράτος εγγυάται το δικαίωμα στην υγεία και υποχρεώνεται να παρέχει καθολική πρόσβαση σε αποτελεσματικές παροχές υγείας μέσω του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

7. Βασικά κοινωνικά αγαθά, όπως το νερό και η ηλεκτρική ενέργεια, και τα δίκτυα διανομής τους υπόκεινται σε καθεστώς δημόσιας υπηρεσίας και τελούν σε δημόσιο έλεγχο

4 Άρθρα 22 παρ. 1, 2, 4 και 5

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Όσοι οι εργαζόμενοι, ανεξαρτήτως από φύλο ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσας αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσας αξίας.

2. Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπεριλαμβάνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας συναρτάμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις και, αν αυτές αποτύχουν, με τους κανόνες που θέτει η διαπίστωση.

4. Οποιοδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται. Ειδικό νόμοι ρυθμίζουν το σχετικά με την επίταξη προσωπικών υπηρεσιών σε περίπτωση πολέμου ή επιστράτευσης ή για την αντιμετώπιση αναγκών της άμυνας της Χώρας ή επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από θεομηνία ή ανάγκη που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, καθώς και το σχετικά με την πρόσφορα προσωπικής εργασίας στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης για την ικανοποίηση τοπικών αναγκών.

5. Το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

1. Όσοι οι εργαζόμενοι, ανεξαρτήτως από φύλο, ηλικία ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσας αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσας αξίας.

2. Με νόμο τίθενται οι γενικοί, ελάχιστοι όροι προστασίας των εργαζομένων, με σεβασμό των ορίων των διεθνών συμβάσεων και της αρχής της ανδράγατης αξίας. Ειδικότεροι όροι εργασίας και ο ελάχιστος μισθός ρυθμίζονται με συλλογικές συμβάσεις εργασίας που συνάπτονται με ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και, αν αυτές αποτύχουν, με διαπιστωμένες αποφάσεις που εξομοιώνονται πλήρως με συλλογικές συμβάσεις. Η μονομερής προσφυγή στη διαπίστωση είναι δικαίωμα των μερών των συλλογικών διαφορών και οσείαται όπως νομοθετείται. Σε περίπτωση σύγκρουσης ή ατέρουσας συλλογικών ρυθμίσεων ή νομοθετικών ή κανονιστικών πράξεων ισχύει η αρχή της εύνοιας.

4. Οποιοδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται. Ειδικό νόμοι ρυθμίζουν το σχετικά με την επίταξη προσωπικών υπηρεσιών σε περίπτωση πολέμου ή επιστράτευσης ή για την αντιμετώπιση αναγκών της άμυνας της Χώρας ή επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από θεομηνία ή ανάγκη που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, καθώς και το σχετικά με την πρόσφορα προσωπικής εργασίας στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης για την ικανοποίηση τοπικών αναγκών. Η επίταξη υπηρεσιών απαγορεύεται ως μέτρο αντιμετώπισης των συνεπειών απεργίας.

5. Η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί δικαίωμα. Το κράτος υποχρεώνεται να εξασφαλίζει αποτελεσματική προστασία έναντι όλων των ασφαλιστικών κινδύνων μέσω ενός ενιαίου συστήματος καθολικής κάλυψης, στο πλαίσιο δημόσιου αναδιανεμητικού συστήματος, που λειτουργεί βάσει των αρχών της αλληλεγγύης και της ανταποδοτικότητας.

5 Άρθρο 28 παρ. 2

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

2. Για να εξυπηρετηθεί οπουδήποτε εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγορευθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση νόμου που κωδώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

2. Για να εξυπηρετηθεί οπουδήποτε εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγορευθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση νόμου που κωδώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών. Εάν η συνθήκη ή συμφωνία προβλέπει μεταβίβαση κυριαρχικών αρμοδιοτήτων του κράτους, η κύρωσή της γίνεται με δημοψήφισμα.

7 Άρθρο 37 παρ. 2

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

2. Πρωθυπουργός διορίζεται ο αρχηγός του κόμματος το οποίο διαθέτει στην Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών. Αν κανένα κόμμα δεν διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει στον αρχηγό του κόμματος που διαθέτει τη σχετική πλειοψηφία διερευνητική εντολή για να διακριβωθεί η δυνατότητα σχηματισμού Κυβέρνησης που να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της Βουλής.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

2. Πρωθυπουργός διορίζεται ο αρχηγός του κόμματος το οποίο διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών. Με την εξάρτηση της περιπτώσεως του τελευταίου εδαφίου της επόμενης παραγράφου, ο πρωθυπουργός απαιτείται να έχει τη βουλευτική ιδιότητα. Αν κανένα κόμμα δεν διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει στον αρχηγό του κόμματος που διαθέτει τη σχετική πλειοψηφία διερευνητική εντολή για να διακριβωθεί η δυνατότητα σχηματισμού Κυβέρνησης που να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της Βουλής.

8 Άρθρα 38 παρ. 1 και 84 παρ. 2

ΙΣΧΥΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38
1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναλαμβάνει από το καθήκοντά της την Κυβέρνηση, αν αυτή παραστήσει, καθώς και αν η Βουλή αποσύρει την εμπιστοσύνη της κατά το άρθρο 84. Εως περιπτώσεως αυτές εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 37, καθώς και αν η Βουλή αποσύρει την εμπιστοσύνη της κατά το άρθρο 84.

Άρθρο 84
2. Η Βουλή μπορεί με απόφαση της να αποσύρει την εμπιστοσύνη της από τον πρωθυπουργό ή από μέλος της. Πρόταση διαπιστώσεως μπορεί να υποβληθεί μόνο μετά την πάροδο εξαμήνου απόφαση η Βουλή απέριμνη πρόταση διαπιστώσεως. Η πρόταση διαπιστώσεως πρέπει να είναι υπογραμμένη από ένα έκτο τουλάχιστον των βουλευτών και να περιλαμβάνει σαφώς τα θέματα για τα οποία θα διεταχθεί η συζήτηση.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ

Άρθρο 38
1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναλαμβάνει από το καθήκοντά της την Κυβέρνηση, αν αυτή παραστήσει, καθώς και αν η Βουλή αποσύρει την εμπιστοσύνη της κατά το άρθρο 84. Εως περιπτώσεως αυτές εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 37, καθώς και αν η Βουλή αποσύρει την εμπιστοσύνη της κατά το άρθρο 84.

Άρθρο 84
2. Η Βουλή μπορεί με απόφαση της να αποσύρει την εμπιστοσύνη της από τον πρωθυπουργό ή από μέλος της, μόνο αν η ίδια απόφαση προτείνει προς διορισμό νέο Πρωθυπουργό. Η Βουλή μπορεί επίσης να αποσύρει την εμπιστοσύνη της από μέλος της Κυβέρνησης. Πρόταση διαπιστώσεως μπορεί να υποβληθεί μόνο μετά την πάροδο εξαμήνου απόφαση η Βουλή απέριμνη πρόταση διαπιστώσεως. Η πρόταση διαπιστώσεως πρέπει να είναι υπογραμμένη από το ένα έκτο τουλάχιστον των βουλευτών και να περιλαμβάνει σαφώς τα θέματα για τα οποία θα διεταχθεί η συζήτηση.

6 Άρθρα 30 παρ. 1, 32 παρ. 4 και 5, 34 παρ. 1 εδ. β', 35 παρ. 2 εδ. β' και 41 παρ. 5

ΙΣΧΥΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30
1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ρυθμιστής του Πολιτεύματος. Εκλέγεται από τη Βουλή για περίοδο πέντε ετών, όπως ορίζεται στα άρθρα 32 και 33.

Άρθρο 32
4. Αν δεν επιτευχθεί ούτε και στην τρίτη ψηφοφορία η αυξημένη αυτή πλειοψηφία, η Βουλή διαλύεται μέσα σε δέκα ημέρες από την ψηφοφορία, και προκηρύσσεται εκλογή για ανάδοξη νέας Βουλής. Η Βουλή που αναδεικνύεται από τις νέες εκλογές, αμέσως μόλις συγκροτηθεί σε σώμα, εκλέγει με ονομαστική ψηφοφορία Πρόεδρο της Δημοκρατίας με την πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών. Αν δεν επιτευχθεί η πλειοψηφία αυτή, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μέσα σε πέντε ημέρες από την επόμενη ψηφοφορία. Η Βουλή που αναδεικνύεται από τις επόμενες εκλογές, αμέσως μόλις συγκροτηθεί σε σώμα, εκλέγει με ονομαστική ψηφοφορία Προεδρο της Δημοκρατίας, κατά τους ορισμούς της παραγράφου 4.

Άρθρο 34
1. Κατά την περίοδο της αναπλήρωσης του Προέδρου δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη διάλυση της Βουλής, με εξαίρεση την περίπτωση του άρθρου 32 παραγράφου 4, καθώς και οι διατάξεις για την παύση της Κυβέρνησης και την προσφυγή σε δημοψήφισμα, κατά τις διατάξεις του άρθρου 38 παραγράφου 2 και του άρθρου 44 παραγράφου 2.

Άρθρο 35
2. Κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται προϋπογραφή για τις ακόλουθες πράξεις: γ) τη διάλυση της Βουλής κατά το άρθρο 32 παραγράφου 4 και κατά το άρθρο 41 παραγράφου 1, αν δεν την προϋπογράφει ο Πρωθυπουργός, και κατά το άρθρο 53 παραγράφου 1, αν δεν την προϋπογράφει το Υπουργικό Συμβούλιο.

Άρθρο 41
5. Η Βουλή διαλύεται υποχρεωτικά στην περίπτωση του άρθρου 32 παραγράφου 4.

Άρθρο 34
1. Κατά την περίοδο της αναπλήρωσης του Προέδρου δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη διάλυση της Βουλής, με εξαίρεση την περίπτωση του άρθρου 32 παραγράφου 4, καθώς και οι διατάξεις για την παύση της Κυβέρνησης και την προσφυγή σε δημοψήφισμα, κατά τις διατάξεις του άρθρου 38 παραγράφου 2 και του άρθρου 44 παραγράφου 2.

Άρθρο 35
2. Κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται προϋπογραφή για τις ακόλουθες πράξεις: γ) τη διάλυση της Βουλής κατά το άρθρο 32 παραγράφου 4 και κατά το άρθρο 41 παραγράφου 1, αν δεν την προϋπογράφει ο Πρωθυπουργός, και κατά το άρθρο 53 παραγράφου 1, αν δεν την προϋπογράφει το Υπουργικό Συμβούλιο.

Άρθρο 41
5. Η Βουλή διαλύεται υποχρεωτικά στην περίπτωση του άρθρου 32 παραγράφου 4.

5. ΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Μέσο: ΑΥΓΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 03/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 03/11/2018

Σελίδα: 7

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

9 Άρθρο 44 παρ. 2

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκρίνει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών, που λαμβάνεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου.

Δημοψήφισμα προκρίνεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά, εφόσον αυτό αποφασιστεί από τα τρία πέμπτα του συνόλου των βουλευτών, ύστερα από πρόταση των δύο πέμπτων του συνόλου και όπως ορίζουν ο Κανονισμός της Βουλής και νόμος για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Δεν εισάγονται κατά την ίδια περίοδο της Βουλής περισσότερες από δύο προτάσεις δημοψηφίσματος για νομοσχέδιο.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκρίνει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών, που λαμβάνεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου. Δημοψήφισμα προκρίνεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά, εφόσον αυτό αποφασιστεί από τα τρία πέμπτα του συνόλου των βουλευτών, ύστερα από πρόταση των δύο πέμπτων του συνόλου και όπως ορίζουν ο Κανονισμός της Βουλής και νόμος για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Δημοψήφισμα προκρίνεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά, εφόσον αυτό αποφασιστεί από τα τρία πέμπτα του συνόλου των βουλευτών, ύστερα από πρόταση των δύο πέμπτων του συνόλου και όπως ορίζουν ο Κανονισμός της Βουλής και νόμος για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Σε περίπτωση αμφισβήτησης ως προς το αν η απόφαση δημοψηφίσματος με πολιτική πρωτοβουλία αφορά κρίσιμο εθνικό θέμα ή νομοσχέδιο που ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικό ζήτημα αποφασίζεται η Βουλή με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών.

Αν νομοσχέδιο υπερψηφιστεί, η προθεσμία του άρθρου 42 παράγραφος 1 αρχίζει από τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος.

15 Άρθρο 101Α

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Όπου από το Σύνταγμα προβλέπεται η συγκρότηση και η λειτουργία ανεξάρτητης αρχής, το μέλη της διορίζονται με οριζομένη θητεία και δίδονται από προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία, όπως νόμος ορίζει.

2. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την επιλογή και την υπηρεσιακή κατάσταση του επιστημονικού και λοιπού προσωπικού της υπηρεσίας που οργανώνεται για την υποστήριξη της λειτουργίας κάθε ανεξάρτητης αρχής. Τα πρόσωπα που στελεχώνουν τις ανεξάρτητες αρχές πρέπει να έχουν τα ανάλογα προσόντα, όπως νόμος ορίζει. Η επιλογή τους γίνεται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής και με επιδίωξη ομοφωνίας ή πόντως με την αυξημένη πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων του μελών της. Τα σχετικά με τη διαδικασία επιλογής ορίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής.

3. Με τον Κανονισμό της Βουλής ρυθμίζονται όσα αφορούν τη σχέση των ανεξάρτητων αρχών με τη Βουλή και ο τρόπος άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

1. Όπου από το Σύνταγμα προβλέπεται η συγκρότηση και η λειτουργία ανεξάρτητης αρχής, τα μέλη της διορίζονται με οριζομένη θητεία και δίδονται από προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία, όπως νόμος ορίζει. Ανεξάρτητες αρχές που δεν προβλέπονται στο Σύνταγμα ιδρύονται μόνο με νόμο που ψηφίζεται με την πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν θίγει αρχές που έχουν ιδρυθεί πριν από τη θέση της σε ισχύ.

2. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την επιλογή και την υπηρεσιακή κατάσταση του επιστημονικού και λοιπού προσωπικού της υπηρεσίας που οργανώνεται για την υποστήριξη της λειτουργίας κάθε ανεξάρτητης αρχής. Τα πρόσωπα που στελεχώνουν τις ανεξάρτητες αρχές πρέπει να έχουν τα ανάλογα προσόντα, όπως νόμος ορίζει. Η επιλογή τους γίνεται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής με την αυξημένη πλειοψηφία των τριών πέμπτων των μελών της. Τα σχετικά με τη διαδικασία επιλογής ορίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής.

3. Οι ανεξάρτητες αρχές υπόκεινται στον έλεγχο της Βουλής για πράξεις ή παραλείψεις τους. Με τον Κανονισμό της Βουλής ρυθμίζονται όσα αφορούν τη σχέση των ανεξάρτητων αρχών με τη Βουλή και ο τρόπος άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

10 Άρθρο 54 παρ. 1 και προσθήκη παρ. 4 και ερμηνευτικής δήλωσης

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Ο εκλογικό σύστημα και οι εκλογικές περιφέρειες ορίζονται με νόμο που ισχύει από τις μεθεπόμενες εκλογές, εκτός και αν προβλέπεται η ισχύς του άμεσα από τις επόμενες εκλογές με ρητή διάταξη που ψηφίζεται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

1. Για την εκλογή βουλευτών εφαρμόζεται αναλογικό εκλογικό σύστημα. Το εκλογικό σύστημα και οι εκλογικές περιφέρειες ορίζονται με νόμο που ισχύει από τις μεθεπόμενες εκλογές, εκτός και αν προβλέπεται η ισχύς του άμεσα από τις επόμενες εκλογές με ρητή διάταξη που ψηφίζεται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών.

4. Με το νόμο της παραγράφου 3 του άρθρου 51 μπορεί να οριστεί ότι έως πέντε βουλευτές εκλεγμένοι σε ευρύτερες εκλογικές περιφέρειες μόνιμης εγκατάστασης απόδημου Ελληνισμού, με ενιαίο ψηφοδέλτιο σε κάθε μία από αυτές.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

Εκλογικό σύστημα θεωρείται αναλογικό, εφόσον το τελικό ποσοστό κατανομής των βουλευτικών εδρών δεν αποκλίνει περισσότερο από δέκα τοις εκατό από το αντίστοιχο ποσοστό ψήφων που έλαβε κάθε συνδυασμός στο σύνολο της Επικράτειας. Επιτρέπεται η θέσπιση ελάχιστου ορίου ποσοστού ψήφων για την εκλογή βουλευτών, εφόσον αυτό δεν υπερβαίνει τα τρία τοις εκατό

12 Άρθρο 62

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος ο βουλευτής δεν δικάζεται ούτε συλλημάβεται ούτε φυλάσσεται ούτε με άλλο τρόπο περιορίζεται χωρίς άδεια του Σώματος. Επίσης δεν δικάζεται για ποινικά εγκλήματα βουλευτής της Βουλής που διαλύθηκε, από τη διάλυση της και έως την ανακήρυξη των βουλευτών της νέας Βουλής.

Η άδεια θεωρείται ότι δεν δόθηκε, αν η Βουλή δεν αποφανθεί μέσα σε τρεις μήνες από την αφαίρεση του εισαγγελέα για δίωξη διαβιβαστική στον Πρόεδρο της Βουλής.

Η τριμηνιαία προθεσμία αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των διακοπών της Βουλής.

Δεν απαιτείται άδεια για τα αυτόφωρα κακούργηματα.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

1. Όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος και για οδικήματα που σχετίζονται άμεσα με την άσκηση των καθηκόντων του, ο βουλευτής δεν δικάζεται ούτε συλλημάβεται ούτε φυλάσσεται ούτε με άλλο τρόπο περιορίζεται χωρίς άδεια του Σώματος. Επίσης δεν δικάζεται για ποινικά εγκλήματα βουλευτής της Βουλής που διαλύθηκε, από τη διάλυση της και έως την ανακήρυξη των βουλευτών της νέας Βουλής.

Η άδεια θεωρείται ότι δεν δόθηκε, αν η Βουλή δεν αποφανθεί μέσα σε τρεις μήνες από την αφαίρεση του εισαγγελέα για δίωξη διαβιβαστική στον Πρόεδρο της Βουλής.

Η τριμηνιαία προθεσμία αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των διακοπών της Βουλής.

Δεν απαιτείται άδεια για τα αυτόφωρα κακούργηματα. Για τα λοιπά οδικήματα, καθώς και για τα αυτόφωρα κακούργηματα δεν απαιτείται άδεια της Βουλής.

11 Άρθρο 56, προσθήκη παρ. 5

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

5. Όσοι έχουν διατελέσει βουλευτές σε τρεις διαδοχικές βουλευτικές περιόδους δεν μπορούν να ανακηρυχθούν υποψήφιοι ούτε να εκλεγούν βουλευτές στις αμέσως επόμενες εκλογές. Το κώλυμα της παραγράφου αυτής δεν συντρέχει για βουλευτικές περιόδους με διάρκεια μικρότερη των τριάντα δύο μηνών. Από το κώλυμα εξαιρούνται οι πρόεδροι κοινοβουλευτικών ομάδων και όσοι έχουν διατελέσει πρωθυπουργοί.

14 Άρθρο 86 παρ. 3 και προσθήκη ερμηνευτικής δήλωσης

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκήσει δίωξη κατά όσων διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υπουργοί για ποινικά οδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών οδικημάτων.

3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφαση της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διερεύνηση προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών.

Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητα της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του οδικήματος.

Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλέσει την απόφαση της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την διαδικασία ή την κύρια διαδικασία.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκήσει δίωξη κατά όσων διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υπουργοί για ποινικά οδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών οδικημάτων.

3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφαση της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διερεύνηση προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών.

Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητα της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του οδικήματος.

Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλέσει την απόφαση της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την διαδικασία ή την κύρια διαδικασία.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ
Στα οδικήματα της παραγράφου 1 δεν περιλαμβάνονται όσα τελέστηκαν απήλθον ενώπιον της άσκησης υπουργικών καθηκόντων.

13 Άρθρο 73, παρ. 1

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Το δικαίωμα πρότασης νόμων ανήκει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

1. Το δικαίωμα πρότασης νόμων ανήκει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση. Νόμους μπορούν επίσης προτείνουν εκτός χιλιόδης ποσότητας που έχουν το εκλογικό δικαίωμα, με τη διαδικασία και τους όρους που ορίζει ο νόμος.

16 Άρθρο 102, παρ. 2

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

2. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν δικαιοπρακτική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, όπως νόμος ορίζει.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ

2. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν δικαιοπρακτική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία και με αναλογικό εκλογικό σύστημα, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τη συγκρότηση και λειτουργία τοπικών τοίκων συνελεύσεων, καθώς και τις προϋποθέσεις και τον τρόπο διεργειών τοπικών δημοψηφίσματος και παθικών πρωτοβουλιών σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ

Άρθρο 30

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ρυθμιστής του Πολιτεύματος. Εκλέγεται από τη Βουλή ή το εκλογικό σώμα για περίοδο πέντε ετών, όπως ορίζεται στα άρθρα 32 και 33.

Άρθρο 32

4. Αν δεν επιτευχθεί ούτε και στην τρίτη ψηφοφορία η αυξημένη αυτή πλειοψηφία, οι ψηφοφορίες επαναλαμβάνονται ανά μίνα μέχρις ότου επιτευχθεί η πλειοψηφία των τριών πέμπτων ή μέχρι τη συμπλήρωση εξήντων από την έναρξη της διαδικασίας εκλογής. Μετά την παρέλευση του εξήντων, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται μεταξύ των δύο προσώπων που πλειοψηφία στην τελευταία ψηφοφορία, με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία από τους πολίτες που έχουν εκλογικό δικαίωμα, όπως νόμος ορίζει.

5. Αν η Βουλή είναι ασπίδα, ανακληθεί εκάκτως για να εκλέξει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κατά τους ορισμούς των παραγράφων 3 και 4.

Άρθρο 34

1. Κατά την περίοδο της αναπήρωσης του Προέδρου δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη διάλυση της Βουλής, με εξαίρεση την περίπτωση του άρθρου 32 παράγραφος 4, καθώς και οι διατάξεις για την παύση της Κυβέρνησης και την προσφυγή σε δημοψήφισμα, κατά τις διατάξεις του άρθρου 38 παράγραφος 2 και του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 35

2. Κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται προσυπογραφή για τις ακόλουθες πράξεις:
γ) τη διάλυση της Βουλής κατά το άρθρο 32 παράγραφος 4 και κατά το άρθρο 41 παράγραφος 1, αν δεν την προσυπογράψει ο Πρωθυπουργός, και κατά το άρθρο 53 παράγραφος 1, αν δεν την προσυπογράψει το Υπουργικό Συμβούλιο.

Άρθρο 41

5. Η Βουλή διαλύεται υποχρεωτικά στην περίπτωση του άρθρου 32 παράγραφος 4.